

Biely, biely deň

Distribučný názov: Biely biely deň
Originálny názov: Hvítur, hvítvur dagur

Tvorcovia:

Réžia: Hlynur Pálmason
Scenár: Hlynur Pálmason
Kamera: Maria von Hausswolff
Hudba: Edmund Finnis
Strih: Julius Krebs Damsbo
Hrajú: Ingvar Sigurðsson, Ída Mekkín Hlynsdóttir, Hilmi Snær Guðnason, Sara Dögg Ásgeirsdóttir, Björn Ingi Hilmarsson, Elma Stefanía Ágústsdóttir, Haraldur Ari Stefánsson, Laufey Elíasdóttir, Sigurður Sigurjónsson a ďalší

Krajina pôvodu: Island / Dánsko / Švédsko
Rok výroby: 2019
Minutáž: 109 min.
Jazyková verzia: islandsky s českými titulkami
Formát: DCP, MP4, 1:2,35
Žáner: dráma
Odp. prístupnosť: MP 15

Premiéra v SR: 27.2.2020

Koniec monopolu: 31.5.2026

Krátky popis: V odľahlom islandskom mestečku sa bývalý policajt vyrovnáva s tragickou smrťou manželky, ktorá zomrela pred dvoma rokmi pri autonehode. Zmierenie mu komplikuje informácia, že jeho milovaná viedla ešte iný, tajný život. Muž nemôže ísť ďalej kým nezistí pravdu.

Synopsa:

V odľahlom islandskom mestečku sa bývalý policajt vyrovnáva s tragickou smrťou manželky, ktorá zomrela pred dvoma rokmi pri autonehode. Smútok zaháňa prácou na opustenom dome, ktorý chce premeniť na domov pre svoju dcéru a vnučku s nádherným výhľadom na krajinu.

Zmierenie mu komplikuje informácia, že jeho milovaná viedla ešte iný, tajný život. Bola mu neverná? Muž nemôže ísť ďalej kým nezistí pravdu. Jeho smútok sa mení na posadnutosť, ktorá ohrozí jeho i jeho blízkych.

Režisér Hlynur Pálmason vo svojom filme skúma podstatu lásky, ktorá môže byť bezpodmienečná a oddaná, ale môže sa stať i obsesívnou a paralyzujúcou.

Filmu dominujú dlhé, výtvarne pôsobivé zábery nádhornej islandskej krajiny a herecký výkon Ingvara Sigurðssona v hlavnej úlohe, za ktorý si z Cannes napriek veku 56 rokov odniesol cenu Nadácie Louisa Roederera pre vychádzajúcu hviezdu.

Biografia režiséra:

Hlynur Pálmason (1984, Hornafjörður, Island)

Začínal jako výtvarník. Po absolvovaní Dánskej národnej filmovej školy sa začal venovať filmu. Za svoj absolventský krátkometrážny film *Maliar* (2013) získal celý rad ocenení. Jeho celovečerný debut *Zimní bratia* (2017) mal premiéru v súťaži festivalu v Locarne v roku 2017 a odniesol si odtiaľ 4 ceny. Odvtedy bol predaný do 20 krajín a na festivaloch získal vyše 30 ocenení. Jeho druhý celovečerný film, *Biele biely deň* (2019), mal premiéru v sekcii Semaine de la Critique v Cannes.

Filmy – 2012: **En dag eller to** (Deň alebo dva) - krátkometrážny; 2013: **En maler** (Maliar) – krátkometrážny; 2014: **Seven Boats** (Sedem člnov) – krátkometrážny; 2017: **Vinterbrødre** (Zimní bratia); 2019: **Biely biely deň** (Hvítur, hvítur dagur).

ROZHOVOR S REŽISÉROM

Vychádzate zvyčajne z nejakého žánru, ale potom sa od neho odchýlite, aby ste mohli prerozprávať svoj vlastný príbeh?

Nikdy som o žánroch nerozmýšľal, veľa toho o nich neviem. *Biely biely deň* je pre mňa o dvoch typoch lásky. O láske k vlastným deťom a vnúčatám, ktorá je jednoduchá, čistá a

bezpodmienečná, a popri tom o láske k partnerovi, milencovi, manželovi a podobne. A to už je niečo úplne iné, táto láska je zložitejšia, intímnejšia, živočíšna a v niečom úplne jedinečná, pretože ju takto k nikomu inému necítite.

Vo filme sa toho o jeho žene veľa nedozvieme – nie sú tam žiadne flashbacky, zmienky o nej, takže zostáva len akousi chimérou.

Chcel som, aby bola vo filme prítomná, ale nie prostredníctvom flashbackov ani ničoho príliš sentimentálneho. Chcel som, aby o nej ostatní rozprávali a aby tam bola prítomná prostredníctvom predmetov, obrazov a tej videokazety. Vďaka tomu dostane viac priestoru naša predstavivosť, premietame si do tejto postavy naše vlastné obrazy a pocity a ona zostáva trochu záhadou. Pre film sú okamžiky s ňou nesmierne dôležité, ale sú aj veľmi vzácne. Nechcel som to pokaziť sentimentálnymi flashbackmi alebo množstvom informácií. Život je záhada, a to sme sa snažili zachytiť.

S Ingvarom Sigurðssonom ste pracovali už na svojom absolventskom filme *Maliar* (2013). Prečo ste si naňho znova spomenuli práve v súvislosti s tou úlohou?

Práca s ním ma veľmi bavila a cítil som, že spolu môžeme pokračovať v skúmaní mnohých ďalších vecí. (...) Ingvar veľmi dobre chápe, ako sa pohybovať a ako pracovať s nenútenými gestami, ktoré dokážeme kamerou zachytiť. Je technicky zdatný. A to ohľadom pohybu i dialógu. A vďaka tomu si môžem dovoliť napísať a nechať ho zahrať veľmi dlhé a komplexné scény, ktoré sa zvyčajne ťažko stvárňujú.

Je zaujímavé, že aj keď je Ingimundur obklopený rodinou, je so svojou bolesťou vlastne sám. Čo vás tak priťahovalo na smútku, ktorý vo vnútri pomaly vrie, až zrazu vytryskne na povrch?

Keď niekoho milujete, vždy existuje istá možnosť, že o neho prídete. Ingimundur stratil niekoho, koho zbožňoval a miloval, a potom zrazu... čosi neurčité a temné ho donúti, aby začal spochybňovať, čo medzi nimi bolo. Človek v takom stave, vo chvíli slabosti, často odkryje svoju najľudskejšiu stránku. A práve to chcem skúmať.

Vybrané ocenenia:

2019: MFF Cannes – cena Nadácie Louisa Roederera pre vychádzajúcu hviezdu (Ingvar Sigurðsson); Európske filmové ceny – nominácia na európskeho herca roku (Ingvar Sigurðsson).ň

Spolufinancované z programu Európskej únie Kreatívna Európa

LINKY

[Film na asfk.sk](#)

[Materiál k filmu na stiahnutie](#)

[Trailer k filmu](#)

Meno: visitor | heslo: visitor